

pozdrav in se prepriča o njihovi pripravljenosti in o njihovem izvrstnem razpoloženju. Vlada se v glavnem razgovarja z višjimi voditelji, pogosto pozno v noč. Cesar ni poznal nobene utrujenosti, niti lakote, niti žeje, če je s poveljniki sedel pred zemljevidom in sprejemal poročila o izbornih uspehih ob začetku našega napada. Cesar se je mudil po visokih gorah naših tirolskih planin in po italijanski nižini, da na terenu samem prouči razmere. Na beneškem bojišču je cesar obiskal tudi ranjenega generala konjen. kneza Schönburga. Na fronti je cesar zvedel tudi o poškodbi, ki jo je njegov brat najvojvoda Maks dobil pri osvojitvi hriba Doss Alto. 30letni vladarski jubilej cesarja Viljema so tudi pri cesarju Karlu na bojišču preprosto in dostojno praznovali. Pri večerji je cesar napil svojemu ljubemu prijatelju in zvestemu zavezniku cesarju Viljemu, pri čemur je trčil z nemškimi vojaškimi pooblaščenecem generalnim majorjem pl. Cramonom.

Pri ogledovanju gradbe železnice iz Landecka v Mals se je cesar peljal tudi ob švicarski meji pri Martinsbrucku in Taufertu. Na mostu čez Ino pri Martinsbrucku je vladarja pozdravil poveljnik švicarske obmejne straže, neki poročnik, s katerim se je cesar razgovarjal o njegovi lepi domovini. Švicarski častnik se je nemalo začudil, ko je pozneje čul, da je govoril s cesarjem Karlom; mislil je, da je polkovnik. Cesar je obiskal tudi slavn benediktinski samostan Marienburg.

Cesarju zvesto prebivalstvo je vladarja povsod po Tirolskem zelo priščno sprejemalo. Zadržanje prebivalstva na beneškem ozemlju tudi zasluzi, da ga omenimo. Med tem ko se na zborovanjih, ki jih prirejajo naši vojakovi, se sovražniki, vedno in vedno govori o obupnih klih Italijanov v od nas zasedenih ozemljih, lahko vsak obiskovalec Benečije ugotovi, da se prebivalstvo pod avstrijsko-ogrsko upravo prav dobro počuti. Tu vlada joče urejene razmere, skrb vojaških oblasti tudi za civilno prebivalstvo, so na to očitno napravile velik vtis. Z avstrijsko-ogrskimi vojniki občuje spoštljivo, zaupljivo in odkrito.

Cesar v Gorici in Furlandiji.

K.-B. Gorica, 21. junija. Cesar Karl je nadaljeval danes svoje pogovore z višjimi vojskovodji in šel nato na obnovljeno ozemlje. Obiskal je najprej slikoviti, na vznožju s krvo prepojene Podgore ležeči kraj Lucinico. Nekaj družin se je že vrnilo iz begunskih taborov. Cesar je stopil v razna stanovanja, izpraševal ljudi o njihovi vojni usodi in o razmerah, v katerih so našli svoje hiše, ko so se vrnili, o namerah za bodočnost in o njihovih željah. Pristopil je tudi k ognjiščem, da vidi, kakšno kosilo so si pripravili ljudje. Razdelil je več denarnih darov. Ko je nenadoma prišlo poročilo, da stoji cesar pred njimi, so blagoslovljajoč dvigali roke. Dalje časa se je mudil cesar v Gorici, kjer so mu vojaški in civilni voditelji obnovljene akcije obširno poročali in je srčno pozdravil nadškofa, ki je stal prebivalstvu v teh težkih dneh kot pravi svečenik ljubezni do bližnjega na strani. Manjka še delavnih moči in materiala, ki bode vrnil Gorici v miru nekdanji čas in blagostanje, ali dosedaj se je zgodilo že mnogo, kar je vsega priznanja vredno. Gorica šteje že nad 5000 duš. Tramvaj v vojaškem obratu zopet vozi. Napravljeno je eno kopalnico, otvorene se gostilne in ena kavarna. Odprta je tudi ena trgovina s cveticami. Zopet je vzpostavljena popolna bolnišnica usmiljenih bratov. Nato je obiskal cesar Gradisko, Ronchi in Monfalcone. Ladjedelnica nudi vzor obdobjanja vredne žilavosti. Predvsem je bilo napravljenih nekaj hiš za delavce, ki izpreminjajo razvaline v nekdanji pomemben zavod za gradbo ladij. Velika ladjedelnica, katero so bili Italijani potopili, je že dvignjena. Delavci v zalivu pri Panzanu podajajo sliko mirnega dela. V velikem kontrastu s to sliko pa je razdejanje in italijanske utrdbe, ki režejo teritorij ladjedelnice. V Udine se je sesel cesar z ogrskimi prehranje-

valnim ministrom princem Windischgraetzom, ki se je mudil tam radi prehranjevalnih vprašanj. Pozno zvečer se je vrnil vladar v svoje bivališče.

Vojna na morju.

13.000 brutto-register-ton.

K.-B. Berlin, 15. junija. (Uradno.) Novi uspehi podmorskih čolnov na severnem bojišču. Po poročilih od vrnivših se podmorskih čolnov: 13.000 brutto-register-ton. Šef admiralnega štaba mornarice.

19.000 brutto-register-ton.

K.-B. Berlin, 20. junija. Uradno. Pod poveljstvom kapitanlajtnanta Middendorfa stoječi podmorski čoln je pred zapadnim izhodom Kanala in na angleški zapadni obali parnike za skupno 19.000 brutto-register-tonami potopil. En dragocon 8000 brutto-register-ton težek parnik bil je iz močnega varstvenega spremstva sestreljen. Vse ladje bile so obložene.

Šef admiralnega štaba mornarice.

23.000 brutto-register-ton.

K.-B. Berlin, 22. junija. Eden naših podmorskih čolnov, poveljnik kapitanlajtnant Marschall, potopil je v zatvornem okolišju Srednjega morja v 15 dnevem podjetju 7 parnikov z skupno 23.000 tonami. Vsi parniki so bili izredno dragoceni.

Plen meseca maja podmorskih čolnov.

K.-B. Berlin, 22. junija. V mesecu maju je bilo skupno 614.000 ton za naše sovražnike rabljivega trgovinskega ladjinega prostora uničenih. Njim na razpolago stoječi svetovno-trgovinski ladjni prostor se je le skozi vojne navedbe od začetka vojne na okroglo 17.730.000 prostornih ton zmanjšal. Od teh pripada 10.826.000 prostornih ton angleške trgovinske mornarice.

Politični utrinki.

Demisija Seidlerjevega celokupnega kabineta.

K.-B. Dunaj, 23. t. m. Ministerski predsednik vitez Seidler podal je demisijo celokupnega kabineta.

Seidlerju se ni posrečilo zadobiti večine za vlado in moral je podati demisijo. Stranke pričakujejo v 3 do 4 dneh odločitev. Cesar sprejema zastopnike strank v avdienco in se bo še le po posvetovanju z voditelji strank odločil.

Cesarjevo lastnoročno pismo Seidlerju.

K.-B. Dunaj, 23. junija. Cesar je izdal sledeče lastnoročno pismo:

Ljubi dr. vitez pl. Seidler!

Predložili ste Mi v imenu celega kabineta prošnjo za odpust iz službe z opozorilom, da v sedanjih razmerah moji vladi ni mogoče sestaviti večine v poslanski zbornici.

Ker je moj namen, da se nezrušljivo držim zaupajočega razmerja nasproti tistim strankam, ki so tudi do zdaj nastopale brez-pogojno za korist države, bom predvsem proučeval vse možnosti, kako bi bilo mogoče rešiti javne zadeve potem parlamenta in si pridržujem odločitev o Vaši prošnji za demisijo in Vam začasno poverjem nadaljno vodstvo poslov.

Eckartsau, 23. junija 1918.

Karl I. r.

Seidler I. r.

Jugoslovanski hujskač — dobil zasluženo brco.

Jugoslovanska gonja in hujskarija urednika klerikalnega koroskega lista „Mir“ postajala je že taka, da se je že vsem, celo du-

hovniškim in slovenskim narodnim krogom studila. Celovski mestni magistrat prenašal je počenje tega hujskača leta mirno, slednjič pa ima vse svoj konec. V ostri resoluciji zahteval je odstranitev Smodeja in ob enem tudi cerkveno oblast opozoril, da je za mir med mestom in duhovništvom to neobhodno potrebno. Cerkevna oblast, celovski kapitelj je to uvidel in Francetu Smodej odpovedal službo stolnega vikarja. Smodej je brez službe in magistrat ga zamore iz mesta izgnati.

Tako je tedaj ta hujskač že dobil svojo brco in ker še imamo več takih „junakov“ baje že „prišelane“ jugoslovanskega kraljevstva, nadeti se je, da še se jih več tako vrže — na gnoj!

Bolgarski ministerski predsednik demisioniral.

Radoslavov, ministerski predsednik Bolgarije je demisioniral. Novi kabinet je že sestavljen in sicer takole: Predsedstvo in zunanje Malinow, notranje Takev, finance Liapčev, nauk Kasturkov, justica Fadenhecht, vojna general Sawow, trgovina Danajlov, poljedelstvo Madzarov, javna dela Mušanov, železnice Molkov. — Bolgarski kralj Ferdinand pisal je odstopivšemu ministerskemu predsedniku Radoslavovu lastnoročno zahvaljujoče pismo in mu podelil insignije reda sv. Cirila in Metoda.

Tedenski pregled.

Stajerske vesti.

Oderuške cene. Pod tem naslovom poročja „Grazer Volksblatt“ iz Hartberga: Pred kratkim je neka kmetica ponudila neki tukajšnji trgovki na prodaj staro kokoš. Vprašana po ceni je zahtevala za kokoš 26 K. Pri tem je kmetica izjavila, da je kokoš že dosegla ugledno starost štirih let. Iz kupčije seveda ni bilo nič. — Drug slučaj: Od iste gospe je zahtevala neka kmetica za kilogram fižola 7 K in za kilogram ajdove moke 8 K. V mirnih časih je stala kokoš 70 vin do 1 K in kilogram fižola 24 vin. Kako naj tu živi družina, ako mož ni vojni dobičkar ali nima desetkratno plačo? Nehote se mora vriniti vprašanje, če sme posestnik, ko vendar pridelovanje ni v zvezi s toliko večjimi stroški, res zahtevati tako bajne, brezvestne cene? Vprašali se bomo: Zakaj nobene ovadbe? Toda odgovor je pač zelo enostaven: Ako kmeta naznanis, ne dobiš sploh nič, ker bodo že plačali tuji grabeži, kar vsak kmet prav dobro ve. Predvsem pridelovalec sam ne bo nikdar ali le v izjemnih slučajih zahteval tako pretirane oderuške cene. Oni, ki ponujajo blago po mestih, navadno niso kmetje-pridelovalci, ampak prekupci, oziroma prekupčevalke, ki hočejo seveda imeti ogromne dobičke.

Vojaka-vlomilca v trafiki. Dne 16. t. m. sta vlomila dva vojaka v zaklenjeno stanovanje trafikantke Kajetane Pavlič v Mariboru, Dravska ulica števil. 15, in odnesla raznega perila in obleke v vrednosti nad 5000 kron. Pavličeve tisti dan ni bilo doma, ampak se je odpeljala v Gradec. Ko se je vrnila domov, je našla vlomljena vrata in vsa hišno opravo premetano; celo perilo s postelj sta tatova odnesla. Kakor izjavljajo hišni stanovalci, so videli v hiši kmalu po odhodu Pavličeve dva vojaka, ki sta bodila večkrat dopolne iz hiše z nabasanimi nahrbtnikoma. Tatovoma so na sledu.

Kot morilec aretiran. Vsled suma, da je izvršil umor na posestnici Mariji Fuchs v Grambachbergu, so aretirali v Mariboru preteklo nedeljo dezerterja Fr. Frauwall.

Smrtna nesreča na železnici. Iz Velike Nedelje poročajo: Dne 14. t. m. je hotel skočiti tukaj iz brzovlaka neki 29letni, iz ruskega vjetništva se vračajoči vojak; pri skoku je padel tako nesrečno, da si je razbil glavo, polomil roke in noge in obležal mrtev. To je takom par mesecev že tretji slučaj, da so